"Seda mis ma luba-
sin räägita;" algas Jakob:
"õpetas mulle kord üks
väga tark ja kuulus nõid.
Aga lubage et ma nim-
tamata jättan, mis tarvis
ta mulle seda õpetas?

Tema räägis ja õpetas
seda mulle just nii:

"Mine kolmnädalad
enne Jüripäeva, neljä-
päeva õhtu, päraft pi-
keše veere, soosse, vee
loikude juurde ja otsi
sealt kaks konna: üks
isane teine emane. Sane
nõlemad üke karbi sisse
ja siis karbikaas kõvasti
kinni, et enam välja ei
saa. Karbil olgu haugu

sees, aga nii weikesed,
et konnad walja ei pea-
se. Nüüd wii karp rut-
tu sipelga-pesasse, ise
jookse ruttu jälle ära,
et ja mitte nende häda-
kisa ei kuule, sest si-
pelgad tormavad kohe
kaikudest karbi sisse ja
hakkawad neid sööma.
Kuuled ja aga seda ki-
sa, mis surm ja suur
nende suust wälja
pressib, siis päed ja
üheksa-aastapäraft kur-
duks wõi kuulmatuks.
Sea seda meeles.

Kolme-nädalapäraft,
sellel samal päewal
ja tunnil, kui ja karbi